DOMSTOLENS DOM (tredje afdeling)
12. juni 1986 *

I sag 183/85

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Hauptzollamt Itzehoe,

sagsøgt og revisionsappellant,

mod

H. J. Repenning GmbH, Kaltenkirchen,

sagsøger og revisionsindstævnt,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1),

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: fungerende fuldmægtig K. Riechenberg

efter at der er afgivet indlæg af:

— Firma Repenning, sagsøger i hovedsagen, ved advokat Landry, Hamburg,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske konsulent Jörn Sack,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 24. april 1986,

* Processprog: Tysk.

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 7. maj 1985, indgået til Domstolens justitskontor den 11. juni s.å., har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag mellem Hauptzollamt Itzehoe — herefter benævnt Hauptzollamt — og firmaet Repenning angående toldværdien af et parti frosset oksekød med oprindelse i Argentina, som Repenning havde indført til Forbundsrepublikken Tyskland.

3 Ved afgørelse af 30. december 1980 fastsatte Hauptzollamt toldværdien for den importerede vare i overensstemmelse med Repennings angivelser på grundlag af fakturaprisen, fragtomkostningerne og udgifterne til søforsikring. Toldbeløbet udgjorde i alt 117 210,46 DM. Det indførte oksekød var imidlertid blevet beskadiget ved optøning, og disse skader var ifølge sagkyndige erklæringer indtrådt under lastningen i den argentinske havn, hvilket havde ført til en værdiforringelse af hele partiet på 17%.

4 Den 19. januar 1981 indgav Repenning klage til Hauptzollamt over toldafgørelsen af 30. december 1980 med den begrundelse, at afgørelsen ikke tog hensyn til værdiforringelsen på 17%.

5 Efter at Hauptzollamt havde givet afslag på klagen, indbragte Repenning dette afslag for Finanzgericht, der gav Repenning medhold med den begrundelse, at varernes transaktionsværdi, der er grundlaget for toldværdiansættelsen i medfør af artikel 3, stk. 1, i Rådets førnævnte forordning nr. 1224/80, skal fastsættes på indførselstidspunktet. Hvis der indtræder en forringelse af varen mellem dens

afsendelse og dens ankomst til Fællesskabet, skal der tages hensyn hertil, således som det er udtrykkeligt er fastsat i artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 1495/80 af 11. juni 1980 om gennemførelse af bestemmelserne i artikel 1, 3 og 8 i Rådets forordning nr. 1224/80 (EFT L 154, s. 14) som ændret ved Kommissionens forordning nr. 1580/81 af 12. juni (EFT 1981 L 154, s. 36).

6 Hauptzollamt iværksatte revisionsanke af denne afgørelse for Bundesfinanzhof. Uden at bestride, at der var indtrådt en værdiforringelse af den vare, der var blevet indført af Repenning, har Hauptzollamt gjort gældende, at

— transaktionsværdien i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 er lig med den »pris, som faktisk er betalt«, for varer, der er solgt til eksport til Fællesskabets toldområde;

— det kun ved Kommissionens førnævnte forordning nr. 1580/81 er fastsat, at der skal tages hensyn til forringelsen af den indførte vare; i øvrigt finder denne forordning, der trådte i kraft den 16. juni 1981, ikke anvendelse i denne sag.

7 Bundesfinanzhof har herefter besluttet at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Omfattede transaktionsværdien i den i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80 anførte betydning den 30. december 1980 også hele den pris, der faktisk var betalt, når varen, som var købt uden mangler, før tidspunktet for toldværdiansættelsen blev behæftet med mangler, der forringede dens værdi, og som førte til, at køberen fik erstatning via transportforsikringen, men ikke til, at sælgeren tilbagebetalte en del af den pris, der var betalt?«

8 Efter Repenning's opfattelse, der stemmer overens med Finanzgericht's opfattelse og er formuleret på lignende måde, skal begrebet transaktionsværdien i henhold til artikel 3 i Rådets førnævnte forordning nr. 1224/80 ikke fortolkes snævert, men skal tværtimod bestemmes i forhold til varens tilstand ved indførslen, således som det er bestemt i artikel 4 i Kommissionens førnævnte forordning nr. 1580/81 af 12. juni 1981.

9 Kommissionen er derimod af den opfattelse, at når varens tilstand ved ankomsten til Fællesskabet ikke svarer til den, hvori den blev solgt i eksportlandet, kan told-

værdien ikke fastsættes på grundlag af artikel 3, stk. 1, i Rådets førnævnte forordning nr. 1224/80. Denne bestemmelse gentager nemlig nøjagtig ordlyden af artikel 1 i Aftalen om anvendelsen af artikel VII i GATT (EFT 1980 L 71, s. 107); Fællesskabet har forpligtet sig til at sikre, at dets regler om toldværdien er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale. Imidlertid har det tekniske udvalg for toldværdi, der er oprettet i medfør af artikel 18 i denne aftale, i en forklarende note af marts 1982 udtrykt den opfattelse, at artikel 1 i aftalen ikke finder anvendelse, dersom den samlede mængde leverede varer er blevet beskadiget inden toldbehandlingen. Herefter skal man ved fastsættelsen af toldværdien følge den fremgangsmåde, der er fastsat ved artikel 2, stk. 2, eller stk. 3, i Rådets forordning nr. 1224/80.

10 Det skal fremhæves, at toldværdien af indførte varer i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 skal fastsættes i henhold til artikel 3, når de deri fastsatte betingelser er opfyldt.

11 Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 bestemmer: »toldværdien af de indførte varer fastsat i henhold til denne artikel er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, ved salg til eksport til Fællesskabets toldområde og justeret i henhold til artikel 8 ...«, dog forudsat, at den pågældende transaktion ikke falder ind under nogen af de fire situationer, der er beskrevet i samme bestemmelses litra a)-d).

12 I lyset af forelæggelseskendelsen og det præjudicielle spørgsmål skal det først fastslås, at anvendelsen af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 ikke i søgsmålet i hovedsagen kan udelukkes af en af de fire grunde, der er opregnet i samme bestemmelses litra a)-d).

13 Det fremgår endvidere af bilag II til førnævnte Aftale om anvendelsen af artikel VII i GATT, at de forklarende noter fra det tekniske udvalg for toldværdi kun har rent rådgivende værdi, og at Kommissionen ikke har godtgjort, at artikel 1 i denne aftale er blevet undergivet en ensartet fortolkning i henhold til den forklarende note af marts 1982, der i øvrigt blev udarbejdet efter den indførsel, der omfattes af

søgsmålet i hovedsagen. Kommissionens argumentation for ikke at anvende artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 kan derfor ikke lægges til grund. Rækkevidden af denne bestemmelse skal derfor fastsættes.

14 Det bemærkes, at i henhold til den sjette betragtning tilsigter Rådets forordning nr. 1224/80 at sikre et retfærdigt, ensartet og neutralt system til ansættelse af toldværdien, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier.

15 Det bemærkes endvidere, at begrebet »den pris, som faktisk er betalt eller skal betales«, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80, er blevet præciseret ved artikel 4 i Kommissionens førnævnte forordning nr. 1495/80 af 11. juni 1980, der har følgende ordlyd:

»Når varer angivet til fri omsætning i Fællesskabets toldområde udgør en del af et større parti af samme vare, som er indkøbt ved én handelstransaktion, er den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1224/80, lig med den del af den samlede pris, som svarer til den del, det således angivne parti udgør af det samlede parti«.

16 Det fremgår af disse fortolkningskriterier, at den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, og som tjener til at fastsætte transaktionsværdien, jfr. artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80, udgør et holdepunkt, der eventuelt kan justeres, dersom dette er nødvendigt for at undgå, at der fastsættes en vilkårlig eller fiktiv toldværdi.

17 I henhold til artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 1495/80 skal en sådan justering foretages, når den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, angår en større mængde indkøbte varer end den anmeldte mængde.

18 Af samme grunde må det medgives, at i tilfælde, hvor den vare, der skal vurderes, og som var mangelfri ved købet, er blevet beskadiget inden den bringes i fri omsætning, skal der ske der en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, i forhold til den indtrådte skade. Dette er i øvrigt den løsning, der udtrykkeligt er valgt ved Kommissionens forordning nr. 1580/81, der trådte i kraft den 16. juni 1981, og som i tid ligger efter den indførsel, som søgsmålet i hovedsagen angår.

19 Det af Bundesfinanzhof forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor en indkøbt mangelfri vare beskadiges, inden den bringes i fri omsætning, skal den pris, som rent faktisk er betalt eller skal betales, og som er afgørende for varens transaktionsværdi, nedsættes i forhold til den indtrådte skade.

Sagens omkostninger

20 De udgifter, der er afholdt af Repenning og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Bundesfinanzhof ved kendelse af 7. maj 1985, for ret:

Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor en indkøbt mangelfri vare beskadiges, inden den bringes i fri omsætning, skal den pris, som rent faktisk er betalt eller skal betales, og som er afgørende for varens transaktionsværdi, nedsættes i forhold til den indtrådte skade

Everling Galmot Moitinho de Almeida

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juni 1986.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling